

VÅ ETEÄŒENICE â€“ NEKONEÄŒENÄ‰ CUKROVÄ•

Ned le, 12 prosinec 2021

Ur it  jste u % v ichni vid li legra n -text, co pravideln  kolem za itku prosince koluje na internetu: âžTak, a pr jv  n jm za -n  obdob - âœNe erte to , kter  bude po prvn -m lednu vyst d -d jno obdob -m âœVy to ale v bec nej -te . Tak u n js doma se toto nikdy neaplikovalo. B hem cel ho roku, co se t v e stravov jn ,  ijeme,  ekla bych, a % moc zdrav . Spousty zeleniny, ovoce, m jlo  erven ho masa, h -d jme si tuky, cukry, sacharidy. Jen %e prosinec je z zra n % m s -c, a to je povoleno resp. dovoleno v echno, kalorie se nepo -taj , a tak m jme sv jtky opravdu sv te n .

D ti absolutn 

milujou mandlov  rohl - ky, maj - r jdy lineck  a pracny, ano i ty n kdy ochutnaj . V jechno ostatn , i lsk , ko - ky, vos - hn -zda - to se %eru j j (ano, mus -m to napsat takto, proto %e j j to fakt do sebe h z -m). Tak %e pravideln  pe eme zhruba stejn  kvantum:  ty m a %  jest d jvek lineck ho, deset a % dvan jct d jvek rohl - k  a pak jednu d jvku toho, s  -m se rozhodnu zrovna experimentovat. Jak vid -te, rohl - k  je hodn  a tak to celkem odkl jd j, je to  -len  pr jce. I kdy % m jme rodinou manufakturu a pracujeme v ichni, jedn  se o n kolik hodin b h jn  po kuchyni.

Tak %e jsou

v t jinou rohl - ky naposled. Cukrov - je ale v %dycky hodn , a tak si ka %d % bere, kdy chce, co chce. Te - jsem u %  sp -  jn  zvl jdla lineck  a pracinky.

Lineck   %e

slep -m z -tra, pracinky z -staly zat -m na lince ve  -katuli. R jno kouknu, pracinek je tam n jak m -  -  m -k -kam si,  %e asi se n jak sesypaly, nebo co. V %dy   tady jim pracinky p m ecí jenom j j...

Napatlala jsem tedy

lineck . Super, praciny m j, lineck % m j, je jt  ty rohl - ky a u % si m - %u hr jt, p jct jednu d jvku  ehokoli, je to te - brnka -ka.

Jen %e druh % den

otev tu  -katuli s cukrov -m, a p m -tel , na m  tam kouk j snad jen posledn -ch deset pracinek! A v koutku se strachy klepe asi tak p l plechu lineck ho. Je jeden jct ho prosince, a m j synek u % mi skoro v jechno se %ral!

Odlo %ila jsem

my lenky na to,  %e nejsp -  letos budu p jct a % do  %nora, a sm le jsem se vrhla na mandlov  rohl - ky. Pravda je,  %e i synek st jil se mnou  ty m hodiny v kuchyni a pom hal. Jen %e j j se rozhodla: te - ho p m evezu. Jakmile byla  -katule rohl - k -pln j, dala jsem mu, samoz ejm , jako hodn  maminka, ochutnat. A odnesla je. Kdy % se pot - ve -er, se sv %m p lmetrov %m kor %tka p -dil po bedn  s rohl - ky, s mil %m  %sm vem jsem mu  mekla,  %e m j je jt  v jno -ku, a  %e rohl - ky jsem, ne % se v jno -ka sn -, schovala.

Synek se usm j

taky a ozn mil,  %e si se mnou v %dycky moc r jd hr jl na schov vanou, a  %e si rohl - ky najde.

"Nenajde j! Jsou

schovan ! Nikdy je nenajde j!!" Po p lmetod  se s r jdoby smutn %m v %razem

pÅ™ipIÃ-Å¾il a Å™Ã-kÃ¡j: âžTy jsi mi, maminko, Å™Ã-kala, Å¾e je nikdy nenajdu. Jo, a Å¾e jsou schovÃjny tak dobÅ™e, Å¾e nemÃjm Å¡anci!âœ

A to uÅ¾ se synek

zaÅ•al svÃ•jet v zÃ¡chvatu a jen hÃ½kal: âžNaÅ¡el, naÅ¡el jsem si jeâœ! Å^am Å^am Å^am, hahahahahaâœ!âœ A nbral si poslednÃ• hrst z toho svÅ©ho korÅ½tka. Pak se ke mÄ› obrÃ¡til, a s tÃ•m nejmilejÅ¡Ã•m ÅºsmÄ›vem mi Å™ekl: âžTak, a teÅ• hledej ty, kde jsou rohlÃ•ky schovanÃ½! TeÅ•, maminko, teÅ• mÃ¡Å¡i babu ty!âœ

PÅ™EPEÄŒENÄ• VÅ ETEÄŒNICE